

R O M Â N I A
TRIBUNALUL HUNEDOARA
- SECȚIA LITIGII DE MUNCĂ ȘI ASIGURĂRI SOCIALE -
Sentința civilă nr.105/LM/2014 Dosar nr. 4409/97/2013

Ședința publică din data de 15.01.2014

Instanța constituită din:

PREȘEDINTE: - Badistru Ella Cristina	- Președinte secție
- Mureșan Lavinia Cristina	- Asistent judiciar
- Galici Ciprian Virgil	- Asistent judiciar
- Chirilă Mihaela Sanda	- Grefier

Pe rol se află soluționarea *litigiului de muncă*, privind pe **Sindicatul Învățământ Preuniversitar Județul Hunedoara**, în numele și pentru membrii de sindicat, reclamantii **Ersoy Marcela și Țigăran Nicoleta**, în contradictoriu cu pârâțul **Colegiul Tehnic „Constantin Brâncuși” Petrila**, având ca obiect *drepturi bănești*.

La apelul nominal făcut în ședința publică se prezintă Radu Cristiana – consilier juridic, pentru a reprezenta interesele organizației sindicale și a membrilor de sindicat, lipsă fiind pârâțul.

Procedura de citare este legal îndeplinită.

S-a făcut referatul cauzei, după care:

Reprezentanta reclamantului – c.j. Radu Cristiana depune la dosarul cauzei adeverință privind data achitării drepturilor salariale pentru perioada în litigiu.

Instanța, pune în discuție excepția prescripției parțiale a creanței pretinse pentru perioada 01 ianuarie – 31 aprilie 2010 invocată la termenul anterior.

Reprezentanta reclamantilor – c.j. Radu Cristiana, față de excepția invocată, arată că își precizează acțiunea în sensul că, solicită diferența de drepturi salariale pentru perioada 01 mai – 31 decembrie 2010.

Instanța, văzând că nu mai sunt alte cereri și excepții de soluționat, și apreciind că sunt depuse la dosar, probele necesare soluționării cauzei, constată cauza în stare de judecată și acordă cuvântul pe fond.

Reprezentanta reclamantilor – c.j. Radu Cristiana solicită admiterea acțiunii astfel cum a fost formulată în scris și precizată verbal în fața instanței. Fără cheltuieli de judecată.

Instanța reține cauza spre soluționare.

TRIBUNALUL,

Asupra cauzei de față, constată următoarele :

Prin *acțiunea în conflict individual de muncă* înregistrată la această instanță în data de 24.05.2013 sub nr.4409/97/2013, **Sindicatul Învățământ Preuniversitar Județul Hunedoara**, în numele și pentru membrii de sindicat, reclamantele **Ersoy Marcela și Țigăran Nicoleta** a chemat în judecată pârâțul **Colegiul Tehnic „Constantin Brâncuși” Petrila**, solicitând obligarea acestuia la calculul și plata sumelor compensatorii corespunzătoare diferențelor de drepturi salariate neacordate, rezultate din neaplicarea Legii nr.221/2008 și a Legii - cadru nr.330/2009, reprezentând diferența dintre drepturile salariate efectiv încasate și cele cuvenite în conformitate cu prevederile acestor acte normative, pentru perioada 1 ianuarie 2010 - 31 decembrie 2010, actualizate în funcție de coeficientul de inflație la data efectivă a plății.

În fapt, s-a arătat că până la data de 31 decembrie 2009, salarizarea personalului din învățământ - didactic de predare și pregătire/instruire practică și didactic auxiliar și nedidactic - a fost reglementată printr-o serie de acte normative (legi și ordonanțe ale Guvernului) și că, în egală măsură, aceștia au beneficiat de drepturi câștigate prin sentințe judecătorești definitive și irevocabile.

În acest sens, instanțele de judecată au constatat că personalul din domeniul învățământului preuniversitar trebuia să beneficieze, pentru perioada 01 octombrie 2008 - 31 decembrie 2009, de dispozițiile Legii nr. 221/2008, prin care s-a statuat că începând cu data de 1 octombrie 2008, valoarea coeficientului de multiplicare 1,000 pentru salariile personalului didactic este de 400 lei.

Soluția instanțelor, a fost confirmată și de Înalta Curte de Casație și Justiție, prin Decizia nr.3/04.04.2011, apreciindu-se că dispozițiile Ordonanței Guvernului nr.15/2008, astfel cum a fost aprobată și modificată prin Legea nr.221/2008, constituie temei legal pentru diferența dintre drepturile salariale cuvenite funcțiilor didactice potrivit acestui act normativ și drepturile salariale efectiv încasate, cu începere de la 1 octombrie 2008 și până la data de 31 decembrie 2009.

La 1 ianuarie 2010 au intrat în vigoare atât Legea cadru nr.330/2009 privind salarizarea unitară a personalului plătit din fonduri publice, cât și OUG nr.1/2010 privind unele măsuri de reîncadrare în funcții a unor categorii de personal din sectorul bugetar și stabilirea salariilor acestora, precum și alte măsuri în domeniul bugetar, ambele acte normative conținând prevederi exprese privind obligativitatea menținerii în plată, începând cu data de 01.01.2010, a salariului avut în luna decembrie 2009 (respectiv art.30 alin.5 din Legea nr.330/2009 și art.5 alin.1 al OUG nr.1/2010).

Cu toate acestea, salariile personalului didactic și didactic auxiliar nu au fost calculate în anul 2010 la nivelul stabilit prin hotărâre judecătorească, inclusiv până la data de 31 decembrie 2009. Drept consecință, ulterior datei de 1 ianuarie 2010, acești salariați au fost privați de un drept reglementat printr-un act normativ declarat constituțional (Legea nr. 221/2008) și consfințit și printr-o hotărâre judecătorească, ceea ce echivalează cu încălcarea dispozițiilor exprese ale art.3 lit.c și art.30 alin.5 din Legea nr.330/2009 și ale art.5 alin.1 din OUG nr.1/2010.

Cum reclamantele nu au beneficiat de plata efectivă a salariului conform Legii nr. 221/2008, ar fi trebuit să primească în anul 2010, cel puțin sumele compensatorii corespunzătoare diferențelor dintre salariul plătit și cel rezultat din punerea în executare a sentinței date în aplicarea Legii nr.221/2008, astfel cum rezultă expres din dispozițiile art.6 alin.1 din OUG nr.1/2010.

S-au mai invocat dispozițiile art.20 alin.1 din Constituția României și cele ale art.1 al Protocolului nr.1 al Convenției Europene pentru Apărarea Drepturilor Omului, care consacră dreptul persoanei fizice la respectarea bunurilor sale, învederându-se că instanțele de judecată au reținut deja faptul că în practica C.E.D.O. s-a statuat că noțiunea de „bunuri”, în sensul art.1 din Protocolul nr.1 la Convenție, cuprinde atât „bunuri actuale”, cât și valori patrimoniale, inclusiv, în anumite situații bine stabilite, creanțe al căror titular demonstrează că acestea au o bază eficientă în dreptul intern și în virtutea cărora reclamantele pot pretinde cel puțin „o speranță legitimă” în exercitarea efectivă a dreptului său.

În drept, au fost invocate dispozițiile art.194 Cod procedură civilă, art.268 alin.1 lit.c din Codul Muncii, art. 28 și art.208-211 din Legea dialogului social nr.62/2011, art.7 alin.2 din Legea nr.284/2010, art.1 alin.1 din Legea nr.285/2010, art.1 alin.5 și art.20 alin.1 din Constituția României.

Acțiunea este scutită de la plata taxei de timbru, în baza art.270 Codul Muncii.

Pârâtul, legal citat, cu mențiunea să depună întâmpinare, nu s-a conformat dispozițiilor instanței.

Prin Încheierea de ședință din data de 04.12.2013, instanța a invocat din oficiu excepția prescripției parțiale a dreptului la acțiune cu privire la sumele pretinse de reclamante, solicitând pârâtului a comunica data plății salariilor în unitate (file15-16).

În acest context, fata de împrejurarea că prin adeverința emisă de pârât rezultă că data plății drepturilor salariale este în ziua de 10 a fiecărei luni, în ședința publică din 15.01.2014, Sindicatul Învățământ Preuniversitar Județul Hunedoara, în numele și reclamantele din prezentul dosar, a precizat verbal acțiunea în sensul reducerii cuantumului obiectului cererii, arătând că înțelege să solicite calculul și plata diferențelor de drepturi salariale indicate în petit doar pentru perioada 01 mai 2010-31 decembrie 2010.

Din examinarea actelor și lucrărilor dosarului, instanța reține următoarele:

Reclamantele fac parte din categoria personalului didactic și au avut calitatea de salariale în unitatea școlară pârâtă pentru perioada vizată în acțiune, astfel cum rezultă din cuprinsul adeverinței depuse la dosar (f.6).

În contextul modificării acțiunii inițiale, față de disp. art.248 Cod proc. civilă, se constată că a rămas fără obiect excepția prescripției parțiale a dreptului la acțiune invocată de instanță din oficiu, în raport de termenul de 3 ani reglementat de art.268 alin.1 lit. c Codul Muncii, situație în care se va proceda la soluționarea pe fond a pricinii.

Astfel, prin acțiunea de față, așa cum a fost ulterior precizată verbal în fața instanței conform art.204 alin.2 punct 3 raportat la art.390 Cod proc. civilă, reclamantele solicită calcularea și plata

sumelor compensatorii corespunzătoare diferențelor de drepturi salariate neacordate, rezultate din neaplicarea Legii nr.221/2008 și a Legii - cadru nr.330/2009, reprezentând diferența dintre drepturile salariate efectiv încasate și cele convenite în conformitate cu prevederile acestor acte normative, pentru perioada 1 mai 2010 - 31 decembrie 2010, actualizate în funcție de coeficientul de inflație la data efectivă a plății.

Analizând cronologic dispozițiile legale ce reglementau salarizarea personalului din cadrul instituțiilor de învățământ până la data intrării în vigoare a Legii - cadru nr.330/2009, se constată că, în cursul anului 2008, salariile de bază ale personalului didactic din învățământ au fost majorate prin Ordonanța Guvernului nr.15/2008, aprobată cu modificări prin Legea nr.221/2008, potrivit căreia, începând cu data de 1 octombrie 2008, valoarea coeficientului de multiplicare 1,000 a fost stabilită la 400,00 lei, aceasta urmând a fi valoarea de referință pentru creșterile salariale ulterioare.

Prin dispozițiile art.1 lit.b din OUG nr.136/2008, s-a diminuat coeficientul de multiplicare 1,000 la 299,933 lei pentru perioada octombrie - decembrie 2008. Prin Decizia Curții Constituționale nr.1.221 din 12 noiembrie 2008 s-a constatat că prevederile OUG nr.136/2008 sunt neconstituționale.

Ca urmare, s-a emis OUG nr.151/2008 prin care a fost modificată și completată Ordonanța Guvernului nr.15/2008, menținându-se coeficientul de multiplicare 1,000 la valoarea de 299,933 lei, pentru perioada 01 octombrie - 31 decembrie 2008. Dispozițiile OUG nr.151/2008 au fost, de asemenea, declarate neconstituționale prin Decizia nr.842 din 2 iunie 2009.

În același sens, Guvernul, prin Ordonanța de Urgență nr.1/2009 privind unele măsuri în domeniul salarizării personalului din sectorul bugetar, a modificat din nou dispozițiile Ordonanței Guvernului nr.15/2008, aprobată cu modificări prin Legea nr. 221/2008, însă Curtea Constituțională, prin Decizia nr.989/2009, a constatat că art.2 și 3 din acest act normativ sunt neconstituționale.

Ulterior, prin OUG nr.41 din 28 aprilie 2009 privind unele măsuri în domeniul salarizării personalului din sectorul bugetar pentru perioada mai - decembrie 2009, art.2 pct.1, se modifică conținutul art.1¹ alin.1, lit.a¹ din OG nr.15/2008, în sensul că pentru perioada 1 mai - 31 decembrie 2009, coeficienții de multiplicare și valorile coeficientului de multiplicare 1,000 sunt cei prevăzuți pentru toate funcțiile didactice și didactice auxiliare în anexele nr.1.1a, 1.2 a, 2 a și 3 a, fiind cuprinse între 266,026 lei și 299,993 lei, în perioada ianuarie - decembrie 2009.

Ca urmare a constatării, prin decizii succesive pronunțate de Curtea Constituțională, a neconstituționalității modificărilor aduse Ordonanței Guvernului nr. 15/2008 în încercarea executivului de a diminua valoarea coeficientului de multiplicare sub nivelul de 400 lei aprobat prin Legea nr. 221/2008, Înalta Curte de Casație și Justiție, prin Decizia nr.3 din 4 aprilie 2011, pronunțată în recurs în interesul legii, a stabilit că *dispozițiile OG nr.15/2008, astfel cum a fost aprobată cu modificări prin Legea nr. 221/2008, constituie temei legal pentru diferența dintre drepturile salariale convenite funcțiilor didactice potrivit acestui act normativ și drepturile salariale efectiv încasate cu începere de la data de 1 octombrie 2008 și până la data de 31 decembrie 2009.*

Astfel, pentru intervalul 01.10.2008 – 31.12.2009, personalului didactic în categoria căruia sunt incluse și reclamantele din cauza de față, i-a fost recunoscut dreptul de a beneficia de prevederile Legii nr.221/2008, conform deciziei sus menționate.

La data de 1 ianuarie 2010 a intrat în vigoare Legea - cadru nr.330/2009, care prevedea la art.1 alin.2 că începând cu data intrării sale în vigoare, „drepturile salariale ale personalului din sectorul bugetar sunt și rămân exclusiv cele prevăzute în această lege”. Potrivit art.30 alin.5 din acest act normativ, în anul 2010, personalul aflat în funcție la 31 decembrie 2009 își va păstra salariul avut în luna decembrie 2009, fără a fi afectat de măsurile de reducere a cheltuielilor de personal.

Prin art.5 alin.6 al OG nr.1/2010 privind unele măsuri de reîncadrare în funcții a unor categorii de personal din sectorul bugetar și stabilirea salariilor acestora, precum și alte măsuri în domeniul bugetar s-a prevăzut că: „Reîncadrarea personalului didactic din învățământ la data de 1 ianuarie 2010 se face luând în calcul salariile de bază la data de 31 decembrie 2009, stabilite în conformitate cu prevederile OUG nr.41/2009 privind unele măsuri în domeniul salarizării personalului din sectorul bugetar pentru perioada mai - decembrie 2009, aprobată prin Legea nr.300/2009.”

Constatăndu-se din nou existența unor puncte de vedere divergente în practica judiciară cu privire la interpretarea și aplicarea dispozițiilor legale anterior menționate, s-a formulat recurs în interesul legii, soluționat de Înalta Curte de Casație și Justiție prin Decizia nr.11/2012.

În considerentele deciziei, cu privire la aplicabilitatea prevederilor OUG nr.41/2009, la care se referă OUG nr.1/2010, prin care este diminuată valoarea coeficientului de multiplicare 1,000, se apreciază că actul normativ menționat trebuie considerat ca fiind lipsit de efecte, întrucât prin Decizia nr.124/2010, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr.272 din 27 aprilie 2010, Curtea Constituțională a reținut că OUG nr.41/2009, ca act normativ modificator al Ordonanței Guvernului nr.15/2008, este abrogată, dar a precizat expres că disp.art.2 din acel act normativ erau oricum afectate de vicii de neconstituționalitate, întrucât modificau dispoziții legale declarate neconstituționale (Decizia nr.842/2009, Decizia nr.989/2009, Decizia nr.983/2009), denotând intenția legiuitorului delegat (Guvernul) de a persista în hotărârea sa „de a nu lua în considerare prevederile Legii nr. 221/2008, reducând majorările salariale stabilite de Parlament”.

Drept consecință, s-au admis recursurile în interesul legii declarate și s-a stabilit că, „în interpretarea și aplicarea dispozițiilor art.5 alin.6 din OUG nr.1/2010 privind unele măsuri de reîncadrare în funcții a unor categorii de personal din sectorul bugetar și stabilirea salariilor acestora, precum și alte măsuri în domeniul bugetar și ale art.30 din Legea - cadru nr.330/2009 privind salarizarea unitară a personalului plătit din fonduri publice, personalul didactic din învățământ aflat în funcție la data de 31 decembrie 2009 are dreptul, începând cu data de 1 ianuarie 2010, la un salariu lunar calculat în raport cu salariul de bază din luna decembrie 2009, stabilit în conformitate cu prevederile Ordonanței Guvernului nr.15/2008 privind creșterile salariale ce se vor acorda în anul 2008 personalului din învățământ, aprobată cu modificări prin Legea nr. 221/2008”.

În aceeași ordine de idei, anterior, Curtea Constituțională prin Decizia nr. 877/2011, respingând ca inadmisibilă excepția de neconstituționalitate a disp.5 alin.6 din OUG nr.1/2010, a reținut, cu referire la Decizia nr.3 a Înaltei Curți de Casație și Justiție, că „reîncadrarea personalului didactic din învățământ la data de 1 ianuarie 2010 se va face pe coeficienții și salariul avut în plată la 31 decembrie 2009, stabilit în conformitate cu Legea nr.221/2008, și nu cu Ordonanța de Urgență a Guvernului nr.41/2009”.

Concluzionând, se reține că prevederile legale cuprinse în art.1 alin.1 lit.c din Ordonanța Guvernului nr.15/2008, astfel cum a fost aprobată prin Legea nr.221/2008, își produc pe deplin efectele, fără a fi avute în vedere modificările legislative operate prin ordonanțele de urgență afectate de vicii de neconstituționalitate.

În acest context, salariul de bază convenit fiecărei reclamante pentru intervalul *mai 2010 – decembrie 2010*, trebuia calculat pornind de la preluarea celui care corespundea funcției deținute potrivit grilei de salarizare valabile în luna decembrie 2009 și care trebuia plătit personalului din cadrul unităților de învățământ, în raport cu valoarea de 400 lei a coeficientului de multiplicare 1,000.

Față de succesiunea actelor normative enumerate, având în vedere deciziile Curții Constituționale, ale Înaltei Curți de Casație și Justiție mai sus enunțate și față de dispozițiile art.30 alin.5 al Legii nr.330/2009 și al art.5 alin.1 și art.6 alin.1 din OUG nr.1/2010, rezultă că pentru intervalul *01.05.2010 – 31.12.2010* fiecărei reclamante trebuia să i se calculeze și să i se plătească drepturile salariale lunare, tot prin includerea majorărilor operate prin Legea nr.221/2008.

Întrucât pârâtul nu a respectat aceste dispoziții legale, având în vedere că stabilirea drepturilor salariale ale personalului din învățământ s-a făcut prin raportarea la o valoare de referință redusă, în condițiile în care demersurile legislative anterioare de reducere a acestei valori de referință au fost apreciate ca fiind contrare Constituției României, în speță devin aplicabile disp. art. 6 alin.1 din OUG nr.1/2010, care prevăd acordarea unei sume compensatorii în cazul în care drepturile salariale determinate în conformitate cu Legea - cadru nr.330/2009 și cu ordonanța de urgență enunțată, sunt mai mici decât cele stabilite prin legi sau hotărâri ale Guvernului, pentru funcția respectivă, pentru luna decembrie 2009.

Având în vedere toate aceste motive de fapt și de drept, luând în considerare și disp. art. art.517 alin.1 punct 4 Cod proc. civilă, potrivit cărora dezlegarea dată problemelor de drept judecate de Înalta Curte este obligatorie pentru instanțe de la data publicării deciziei în Monitorul Oficial, acțiunea în conflict de muncă, astfel cum a fost formulată, iar ulterior precizată, va fi admisă ca întemeiată.

Ca urmare, va fi obligat pârâtul la calculul și plata către fiecare reclamantă, a sumelor compensatorii corespunzătoare diferențelor de drepturi salariale neacordate, rezultate din neaplicarea Legii nr.221/2008 și a Legii - cadru nr.330/2009, reprezentând diferența dintre drepturile salariale

efectiv încasate și cele convenite în conformitate cu prevederile acestor acte normative, pentru perioada 1 mai 2010 - 31 decembrie 2010.

Pentru o justă despăgubire și pentru repararea prejudiciului suferit, în baza art.166 alin.4 Codul muncii, se va dispune actualizarea acestor sume cu indicii de inflație la data plății efective.

În temeiul art.451 Cod proc.civilă, se va lua act de faptul că nu s-au solicitat cheltuieli de judecată.

**PENTRU ACESTE MOTIVE
ÎN NUMELE LEGII
HOTĂRĂȘTE:**

Admite acțiunea în conflict individual de muncă formulată și precizată de SINDICATUL ÎNVĂȚĂMÂNT PREUNIVERSITAR JUDEȚUL HUNEDOARA, înregistrat ca persoană juridică în Registrul Persoanelor Juridice de la Judecătoria Deva în baza sentinței civile nr.22/J/1992, cod fiscal 4944354, cont RO93RNCB0160018517050001 deschis la BCR DEVA, cu sediul în mun. Deva, str. Gh. Barițiu, nr.2, corp B – mansardă, jud. Hunedoara, în numele și pentru membrii de sindicat, reclamantele ERSOY MARCELA și ȚIGĂRAN NICOLETA, împotriva pârâtului COLEGIUL TEHNIC „CONSTANTIN BRÂNCUȘI” PETRILA, cu sediul în loc Petrila, str. Republicii, nr.196, județul Hunedoara și în consecință:

Obligă pe pârât la calculul și plata către reclamante a sumelor compensatorii corespunzătoare drepturilor salariale neacordate, reprezentând diferența dintre salariile efectiv încasate și cele convenite în conformitate cu prevederile Legii nr.221/2008 și a Legii cadru nr.330/2009, pentru perioada 01 mai – 31 decembrie 2010, actualizate în funcție de coeficientul de inflație la data efectivă a plății.

Fără cheltuieli de judecată.

Executorie de drept

Cu drept de apel în termen de 10 zile de la comunicare.

Apelul se depune la Tribunalul Hunedoara.

Pronunțată în ședință publică, azi 15 ianuarie 2014.

**PREȘEDINTE,
Badistru Ella Cristina**

**Asistent Judiciar,
Mureșan Lavinia Cristina**

**Asistent Judiciar,
Galici Ciprian Virgil**

**GREFIER,
Chirilă Mihaela Sanda**

